

cźlowiski Ɣyn, kiž w njebežach je. A kaž Mójšaž hada je w puščiznje potwyschit, tak dyrbi cźlowiski Ɣyn potwyscheny bycz, so bychu wschitzy, kiž do njeho wěrja, šhubjeni njebyli, ale wěczne žiwjenje měli. Hamjen.

Ważny Ɣwjedžen dženša tschesczijanska zyrkej Ɣwjeczi. Sdyž je hody na luboscž Boha Wótza, jutry na hnadu Anjesa Jesom Khrysta, Ɣwjatki na dostatk Ɣwjateho Ducha spominała, dženša na tele tsi wošoby bójstwa hromadže spomina a tele tsi wyšoke Ɣwjedženje hromadže jako Ɣwjedžen Ɣwjateje Trojizy Ɣwjeczi. Duž dženša kaž na wyšokosczi zylého zyrkwineho lěta stejimy. S Ɣwjedžen Ɣwjateje Trojizy naš wróczo a doprědka pošajuje — wróczo, dokelž naš dopomina na tsojake šjewjenje tsijeniczkeho Boha, to rěka: na to, šchtož je Bóh Wótz, Ssyn a Ɣwjaty Duch na naš cźlowjekach cžinił — a doprědka, dokelž nam wótši, šchtož mamy my cžinicž, so njeby Boža hnada na naš podarmo byla.

Wumožerški skutk je dokonjany, Bože kralestwo je sałožene; nětk šo wo to jedna, so bychmy Božeje hnady šo mozowali, do Božeho kralestwa šastupili a w nim žiwi byli. S cžeho to wotwišuje, to naš našče scženje na Ɣwjatu Trojizu wuczi, kotrež tehodla niz něhdže, kaž mohli šebi myšlicž, wo Ɣwjatej Trojizy, ale wo nowym narodže rěczi. Pšchetož nowy narod je jenicžki pucž, po kotrymž do kralestwa šbóžnosće pšchińdžemy, kotrež je trojeniczki Bóh ša naš šałožik. To naš Anjes Jesuž wuczi, kiž t Nikodemušej džešče: „Šawěrnje, šawěrnje, ja praju cži: je-li šo šchto š noweho njenarodži, njemóže wón Bože kralestwo wohladacž.“ Haj:

Nowy narod je pucž t wěcznemu žiwjenju!

Rospominajmy šebi:

1. kaž nusny je tutón pucž, a
2. kaž šo to štač móže, so cźlowjek po tutym pucžu tšhodži.

O wěczne Ɣwětło, wobnow mje,
A twoje woblicžo njech je